

Christa Luding-Rothenburger úr gamla Eystur-týsklandi er einasti persónur, sum hevur vunnið heiðursmerki í bæði vetrar- og summarleikum sama ár, tá hon í 1988 vann gull í skoytarenning í Calgary og silvur í súkkling í Seoul.



Fleiri íðkarar enn áskoðarar vóru til olympisku leikirnar í París í 1900.



ÍSB-svimjararnir, Esther Gaard Hansen og Heidi Andreassen, saman við venjaranum, Katrin Dagbjartsdóttir, tá tær í 2000 vóru á paralympisku leikum í Sydney. (privatmynd)

Smátt er eisini gott

– Tað var øgiliga spennandi at vera við, og eisini gleðiligt, at ÍSB upp á onkran máta hevur verið við til at víst vegin, sigur ein hin mest vinnandi ÍSB-svimjarin gjøgnum tíðirnar, Katrin Dagbjartsdóttir

Gjøgnum árin hevur Katrin Dagbjartsdóttir, ið fyrr hevði eftirnavnið Johansen, verið mest vinnandi ÍSB-svimjarin av øllum, við heiðursmerkjum í bæði OL-, HM-, EM- og NM-kappingum, umframt øðrum kappingum við. Hon var sum svimjari við til paralympisku leikirnar í New York í 1984 og í Seoul í Suðurkorea í 1988, og síðani hevur hon eisini verið við sum venjari.

– Tað var øgiliga spennandi at vera við, og eisini gleðiligt, at ÍSB upp á onkran máta hevur verið við til at víst vegin. Eg haldi, at ÍSB og okkara úrslit hava víst, at tað ber til hjá einum so lítlum landi at gera seg galdandi. Vit

fingu víst, at smátt kann eisini vera gott, sigur Katrin.

– Vit finga víst, hvat skal til, og tað kom heldur ikki av ongum. Aksel Haraldsen var venjari hjá okkum, og hann var langt framman fyri sína tíð, tí hann gekk høgt uppi, at likam og sál hingu saman, so tilvildin slapp ikki at ráða, tá kroppur, kostur og alt skuldi røkjast og ganga upp í eitt.

Tíðina sum ÍSB-svimjari minnst Katrin bara gott aftur á, og tá hon verður spurd, um tað ongantíð komu nøkur prik frá øðrum, ið kanska hildu seg hava eitt sindur meira upp á seg enn tey, drálar hon eitt sindur, áðrenn hon svarar:

– Tað einasta, eg minnst av slíkum, er komið frá eitt nú svimjarum, ið ikki vóru serliga góðir svimjarar sjálvir. Tey, sum eru góðir svimjarar, hava jú ikki brúk fyri at trýsta niður á onnur, og eg haldi heldur ikki, at vit skulu samanbera hetta og hatta, men heldur duga at gleðast, tá tað gongst onkrum væl, sigur hon.

Pál ótrúligur

Og sum so mong onnur, samgledist Katrin í hesum døgum eisini við Pál Joensen, nú hann stendur framman fyri síni størstu avbjóðing nakrantíð og skal við til OL í London.

– Hetta er øgiliga stórt hjá Pál,

og vónandi kann tað lata dyrnar upp hjá nógvum. Ikki minst kann tað geva øðrum hugin at koma líka langt, og tað verður sanniliga eisini spennandi, hvussu tað fer at gangast. Tað er í øllum førum fantastiska stuttligt, at ein føroyskur svimjari er komin so langt, sigur Katrin Dagbjartsdóttir.

– Ikki minst er tað stuttligt, at nú verður hugsað longur, enn gjørt hevur verið áðrenn. Fyrr hevur tað mesta snúð seg um Oyggjaleikir, og alt gott um tað, men tað ber eisini til at fara víðari, og tað hevur Pál prógvað sum besti norðurlendingur á 1500 metrum.

Somuleiðis heldur Katrin tað vera

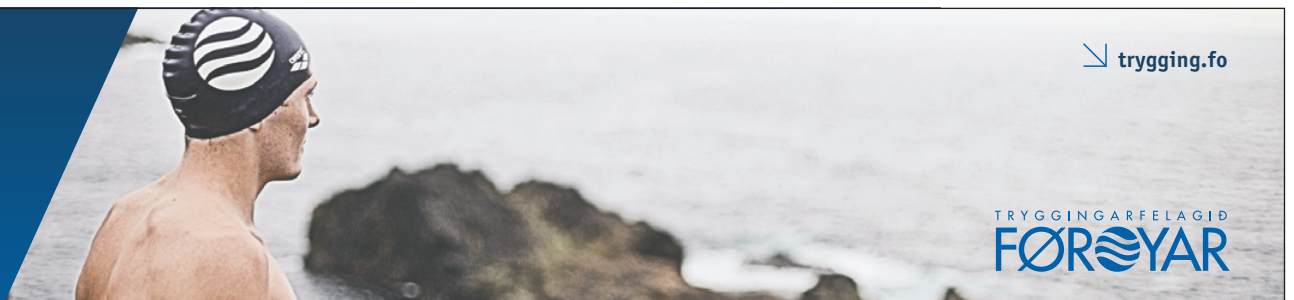
undrunarvert, at Føroyar skulu hava ein svimjara sum Pál, tí tað plagar at krevja eina ávísa breidd, fyri at bara ein slíkur skal kunna spyrjast burturúr.

– Pál er heilt ótrúligur, og hann er besta prógvið fyri, at vit føroyingar sum lítill tjóð saksans kunnu gera vart við okkum úti í stóru verð. Sjálvandi hevur Pál eisini havt ein góðan venjara og góðan stuðul, men tað skal eisini til, tá so høg mál skulu røkka, sum at koma í eina OL-finalu, sigur Katrin Dagbjartsdóttir.

hilmarn@socialurin.fo



Vit ynskja Pál Joensen **góða eydnu við OL luttøkuni** í London í summar



trygging.fo

TRYGGINGARFELAGIÐ
FØROYAR